

עמ"ת 16580/01/20 - א.א. נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 16580-01-20 א' (עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 559168/2019

בפני עוררים נגד משיבים
כבוד השופט ניצן סילמן
א.א. (עציר)
מדינת ישראל
החלטה
1. לבקשת ב"כ העורר עברתי על חומר הראיות.

2. המתלוננת העידה ביום 28/12/19 כי המשיב דרש ממנה כסף למים, וכאשר סירבה דחף אותה. בהמשך דבריה ציינה המתלוננת- "ואז לקח סכין גדולה, ואני לא ראיתי את הסכין ביד שלו אלא הבת שלי בשם ל' אמרה לי שאבא לקח סכין ויצאף וירד מקומה שלישיית ופינצר את הגלגלים של הרכב וחזר לדפוק על הדלת בכוח ואז אני מהפחד התקשרתי לאבא שלו... בגלל שסירבתי לתת לו כסף".

3. בהמשך דבריה ציינה המתלוננת כי אין מדובר באירוע יחיד, וכדבריה- "כל הזמן הוא דוחף אותי וגם לפני חודשיים, לא זוכרת תאריך, תקף אותי בידיים שלי וגרם לי לכאבים גדולים ביד שמאל לא זוכרת תאריך מדויק אבל לפני חודשים בגלל שרוצה כסף ואני מסרבת כי הוא רוצה לקנות סמים". בסיום הודעתה מציינת המתלוננת- "כאשר נודע לו שאני הזמנתי נידת משטרה איים עלי ואמר לי ברגע שאני יוצא יהרוג אותי".

4. המשיב הכחיש הדברים אך ציין כי הוא סובל מתחלואה פסיכיאטרית, כי הוא מעשן סמים (ש' 19-קריסטל). עם זאת המשיב אישר כי החזיק סכין כדי "לערבב נס קפה", (ש' 52) כי ביקש כסף מאשתו, ואף זיהה את סכין ה"ערבוב".

5. בהודעת המתלוננת מיום 31/12 חזרה המתלוננת והבהירה כי מדובר בדחיפה, וכך גם באירועי עבר, למעט פעם אחת כשהצדדים "עשינו הפרדה בין המשכורות" ואז השתולל המשיב וחבט בידה באגרופו (ראה ש' 18 ש' 26 ועוד).

6. ראה גם הודעת מתלוננת 29/12- ש' 14, ש' 27, ש' 31 ועוד.

7. בעימות המשיב אמנם הכחיש הדברים אך משהטיחה המתלוננת במשיב נמנע המשיב מלסתור דבריה; תמונות גלגלי הרכב (כו) מלמדות כי הגלגלים נראים מרוקנים מאוויר; ראה גם תשובת המשיב לשוטרים שהגיעו לזירה (סרטון מצלמת גוף, דו"ח פעולה ב')

8. גם אם קיימים אי דיוקים בהודעות המתלוננת, הם מינוריים, ולשלב זה של ראיות לכאורה אין בהם להעלות או להוריד; ההודעות מפרטות גרסה קוהרנטית. ההודעות תואמות תגובת המשיב לשוטרים שהגיעו, תגובותיו בעימות, וקיימת התאמה גם בדרישת הכספים. בשלב זה של ראיות לכאורה, ממילא אין משמעות לסתירות או טענות בדבר מהימנות.

9. על כן אני קובע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית איתנה לשלב זה.

10. רף האלימות אכן אינו גבוה; אלא שעצמת האלימות אינה מדד עיקרי (בש"פ 655/10 דוידוב); יחד עם זאת **יש כמה נסיבות מחמירות**- האחת, כי נעשה שימוש בסכין (גם אם כלפי גלגלי הרכב); השניה- כי מדובר במי הסובל מבעיות נפשיות; השלישית- כי המשיב עושה שימוש בסמים גם לגרסתו; הרביעית- כי האירועים חוזרים בתדירות גבוהה; החמישית- כי קיימת הסלמה בעת האחרונה (אירוע הארגוף); השישית- כי האירועים נעשים גם בנוכחות בנות הצדדים.

11. הכל בעבירות אלמ"ב כי מקום בו קיים ספק, מוטב להיעזר בשירות המבחן; מקום בו קיימות נסיבות מחמירות, ורבות כ"כ- ודאי שראוי להיעזר בשירות המבחן.

12. על חשיבות תסקיר בעבירות אלמ"ב- ראה דברים שנאמרו בבש"פ 8171/06 **עבדלימוב גוארגי נ' מדינת ישראל** (24.10.2006):

"בשל המימד הפסיכולוגי החזק וההתנהגות הלא רציונאלית, הטבועים בעבירות מסוג זה, שמור תפקיד מיוחד לתסקיר המעצר בקביעה אם ניתן לאיין את מסוכנותו של הנאשם בחלופת מעצר אם לאו."
[שם, פסקה 5]

ראו גם:

גם בש"פ 8788/06 **ג'מיל ג'ורבאן נ' מדינת ישראל** (5.11.2006);

בש"פ 7626/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (27.9.2006);

בש"פ 3228/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.5.2007).

חשיבות תסקיר מבחן לצורך בחינת מסוכנות וחלופת מעצר בעבירות אלימות במשפחה:

בבש"פ 4224/19 **מדינת ישראל נ' עמאד מסאלחה** (23/06/19):

בעבירות במסגרתן מופעלת אלימות - פיזית ומילולית - בדל"ת אמותיו של בית המשפחה, כלפי בני המשפחה, מן הראוי הוא לפנות לשירות המבחן לצורך בחינה מקצועית של מסוכנות מבצע העבירה, וכן אפקטיביות חלופת המעצר המוצעת לרבות טיב המפקחים - בטרם החלטה על שחרור לחלופה.

במסגרת אלימות במשפחה יש לתת משקל מיוחד להמלצת שירות המבחן לעניין חלופת מעצר. ראו לעניין זה:

בש"פ 7848/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.11.2010);

בש"פ 6739/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.9.2010).

13. במקרה בפנינו פעל בית המשפט קמא בהתאם להלכה, התחשב בנסיבות המחמירות, ולא נפלה כל שגגה בהחלטתו.

14. מקום בו מדובר בהחלטת ביניים, ממילא תיטה ערכאת הערעור שלא להתערב.

15. הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, ט"ו טבת תש"פ, 12 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.